

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 37, 2019

Nummer 37, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:1965:AB7079](#) 05-11-1965

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:2502](#) 01-10-2019

werknemer/Securitas Beveiliging B.V.

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:3593](#) 01-10-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:8000](#) 01-10-2019

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:6893](#) 02-10-2019

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2019:5380](#) 25-09-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:4271](#) 23-09-2019

werknemster/Modehuis Lobith B.V.

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:7866](#) 19-09-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:4225](#) 19-09-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:6780](#) 16-09-2019

werknemster/Stichting Pensioenfonds Notariaat en De Brauw Blackstone Westbroek N.V.

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:7555](#) 13-09-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:4134](#) 13-09-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:7357](#) 10-09-2019

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:8286](#) 21-08-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:4426](#) 26-07-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:4489](#) 23-07-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:4491](#) 16-07-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:4416](#) 28-05-2019

CGI Nederland B.V./werknemer

Centrale Raad van Beroep

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:3069](#) 25-09-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:3023](#) 19-09-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:3020](#) 19-09-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:3113](#) 12-09-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:2990](#) 12-09-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:2965](#) 05-09-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:2913](#) 05-09-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:2919](#) 05-09-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:2939](#) 05-09-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:2903](#) 04-09-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:2940](#) 28-08-2019

[Centrale Raad van Beroep, ECLI:NL:CRVB:2019:2869](#) 21-08-2019

Uitspraken zonder ECLI

[Geschillencommissie Financiële Dienstverlening](#) 20-09-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Geschillencommissie Financiële Dienstverlening](#) 19-09-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Geschillencommissie Financiële Dienstverlening](#) 24-09-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Geschillencommissie Financiële Dienstverlening](#) 30-09-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Geschillencommissie Financiële Dienstverlening](#) 30-08-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Geschillencommissie Financiële Dienstverlening](#) 19-09-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

Geschillencommissie Financiële Dienstverlening 06-09-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Ongevallenverzekering. Ziekelijke toestand veroorzaakt diverse ongevallen wat leidt tot besluit afbouw medicatie. Consument kiest vervolgens voor euthanasie. Geen ongeval in de zin van de verzekering. Vordering afgewezen.

Ongevallenverzekering. Consument heeft een claim op haar ongevallenverzekering ingediend in verband met het overlijden van haar echtgenoot. De ziekelijke toestand van de echtgenoot van Consument heeft geleid tot meerdere ongevallen als gevolg waarvan de echtgenoot bedlegerig is geraakt. Uiteindelijk heeft hij gekozen voor euthanasie. De Commissie heeft geoordeeld dat geen sprake is van een ongeval in de zin van de verzekering en heeft de vordering afgewezen.

De Commissie oordeelt dat het vallen van de echtgenoot van Consument is aan te merken als een gevolg van een ziekelijke toestand. De Commissie oordeelt echter dat niet gebleken is dat het vallen 'geneeskundig vast te stellen letsel' heeft veroorzaakt, waarvan vervolgens de dood of de blijvende invaliditeit het gevolg is geweest. Het overlijden van de echtgenoot van Consument staat weliswaar in verband met het feit dat na het vallen besloten werd (of moest worden) zijn medicatiegebruik af te bouwen, maar naar het oordeel van de Commissie voert het te ver om te zeggen dat de echtgenoot van Consument dus is overleden door geneeskundig vast te stellen letsel, veroorzaakt door een ongeval in de zin van artikel 2 lid I aanhef onder g van de voorwaarden. De reden van het overlijden van de echtgenoot van Consument is de keuze voor euthanasie. Niet is te voorspellen wat er gebeurd zou zijn als die keuze niet was gemaakt.

De Commissie onderkent dat het lijden en het uiteindelijke overlijden van de echtgenoot van Consument niet los kan worden gezien van de hersenbloeding die hij in maart 2012 heeft gehad (waardoor hij zware medicatie tot zich moest nemen). Maar dit leidt niet tot een ander oordeel.

Instantie: Geschillencommissie Financiële Dienstverlening

Datum uitspraak: 30-09-2019

Zaaknummer: GC 2019-738

RECHTSPRAAK

***Socialezekerheidsrecht. WIA-uitkering terecht geweigerd.
Ondeugdelijke motivering besluit zonder nadeel voor appellant, pas in
hoger beroep afdoende medische en arbeidskundige onderbouwing.
Bevestiging aangevallen uitspraak met verbetering van gronden.***

Appellant is van mening dat zijn klachten zijn onderschat. Stelling onderbouwd met informatie van de behandelend anesthesioloog, anesthesioloog-pijnspecialist, chirurg, orthopedisch chirurg en een overzicht huisartsjournaalregels.

Het UWV heeft verzocht de aangevallen uitspraak te bevestigen, onder verwijzing naar rapporten van 17 april 2019 en 13 augustus 2019 van de verzekeringsarts bezwaar en beroep en van 26 april 2019 van de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep. Dit is voldoende motivering dat de aan de berekening van het arbeidsongeschiktheidspercentage ten grondslag gelegde functies in medisch opzicht voor appellant geschikt zijn.

Gebrekkige motivering zonder benadeling appellant. Ook als dit gebrek zich niet zou hebben voorgedaan, zou een besluit met gelijke uitkomst zijn genomen. Het bestreden besluit kan dus in stand worden gelaten en de aangevallen uitspraak zal worden bevestigd met verbetering van de gronden.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 25-09-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:3069

Zaaknummer: 18/5219 WIA

Rechters: R.E. Bakker

Advocaten: H.B.Th. Koekkoek en W.R. Bos

Wetsartikelen: 7:12 lid 1 Awb en 6:22 Awb

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Uitkering terecht stopgezet vanwege ontbreken medisch objectiveerbare klachten. Verzwijgingsonderzoek naar aanleiding van ontvangen medische informatie. Uitsluitingsclausule psychische klachten gebruikelijk, redelijk en reëel. Vorderingen afgewezen.

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Consument heeft zich arbeidsongeschikt gemeld. Verzekeraar is gaan uitkeren, maar heeft de uitkering stopgezet toen bleek dat geen beperkingen konden worden geobjectiveerd. Consument zou niet arbeidsongeschikt zijn in de zin van de verzekering.

Naar aanleiding van de verkregen medische informatie is door Verzekeraar een verzwijgingsonderzoek in gang gezet. Daaruit bleek dat Consument onder behandeling is geweest van een psycholoog vanwege psychische klachten en voor die klachten medicijnen voorgeschreven heeft gekregen. Daarvan heeft Consument bij het aangaan van de verzekering geen melding gemaakt. Verzekeraar heeft zich op het standpunt gesteld dat Consument de precontractuele mededelingsplicht heeft geschonden en heeft een uitsluitingsclausule voor psychische klachten op de verzekering geplaatst.

Consument vordert uitkering onder de verzekering en verwijdering van de uitsluitingsclausule voor psychische klachten. Geen arbeidsongeschiktheid in de zin van de polisvoorwaarden. Geen medisch objectiveerbare klachten vastgesteld (niet in psychologisch onderzoek en niet in neurologische onderzoek). Voorts acht de Commissie de uitsluitingsclausule gebruikelijk, redelijk en reëel. Vorderingen afgewezen.

Instantie: Geschillencommissie Financiële Dienstverlening

Datum uitspraak: 24-09-2019

Zaaknummer: GC 2019-717

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Verjaring. Pas bekendheid met opeisbaarheid vordering na bezoek cardioloog. Vordering toegewezen.

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Consument heeft op 10 april 2018 een beroep op zijn verzekering gedaan in verband met arbeidsongeschiktheid. Het beroep op verjaring door verzekeraar gaat niet geheel op. Consument kan pas bekend worden verondersteld met de opeisbaarheid van zijn vordering nadat hij van zijn cardioloog te horen had gekregen dat zijn vermoeidheidsklachten werden veroorzaakt door CVS/ME en niet, zoals tot dan werd aangenomen, het gevolg waren van een hartziekte. De Commissie oordeelt dat Consument op 18 augustus 2014 bekend moet worden verondersteld met zijn vorderingen. Omdat Consument pas op 10 april 2018 zijn claim heeft ingediend zijn 56 van de 100 termijnen verjaard. Verzekeraar moet nog 44 termijnen aan Consument betalen. Vordering toegewezen.

Instantie: Geschillencommissie Financiële Dienstverlening

Datum uitspraak: 20-09-2019

Zaaknummer: GC 2019-710

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Intrekking ANW-uitkering. Onvoldoende zorgvuldig onderzoek, ondeugdelijke motivering. Vernietiging aangevallen uitspraak.

Intrekking ANW-uitkering omdat appellante minder dan 45 procent arbeidsongeschikt is.

In dit geval heeft het UWV zijn advies uitsluitend gebaseerd op de ingevulde vragenlijsten 'Medische gegevens t.b.v. onderzoek UWV' en de daarbij gevoegde verklaring van de behandelend cardioloog en het echocardiogram. Appellante is zelf noch in de primaire fase, noch in bezwaar door een arts in Marokko of Nederland gezien.

De Raad is van oordeel dat het advies van het UWV, mede gelet op de overige omstandigheden van het geval, onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen. Daartoe wordt het volgende in aanmerking genomen: laatste fysieke keuring was meer dan vijf jaar geleden, geen beperkingen opgenomen in FML overeenkomstig reumatologisch onderzoek, verstrekte informatie vragenlijsten rechtvaardigt niet de conclusie dat FML actueel is. Met dit advies van het UWV is derhalve onvoldoende aannemelijk geworden dat aan de voorwaarden voor beëindiging van de ANW-uitkering van appellante is voldaan. Vernietiging aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 19-09-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:3020

Zaaknummer: 18/3630 ANW

Rechters: M.A.H. van Dalen-van Bekkum

Advocaten: A. van der Weert

Wetsartikelen: 3:2 Awb en 7:12 Awb

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Uitkering terecht stopgezet vanwege ontbreken medisch objectiveerbare klachten. Zorgvuldig (medisch) onderzoek. Vordering afgewezen.

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Consument heeft een beroep gedaan op zijn arbeidsongeschiktheidsverzekering vanwege spanningsgerelateerde klachten. Verzekeraar heeft aanvankelijk uitkering verstrekt. Naar aanleiding van twee psychiatrische expertises heeft Verzekeraar de uitkering gestopt, omdat geen beperkingen zijn te duiden als gevolg van ziekte. Er is geen sprake van arbeidsongeschiktheid in de zin van de verzekeringsvoorwaarden. De Commissie stelt vast dat twee psychiatrische expertises zijn uitgevoerd en dat beide psychiaters geen psychische stoornis bij Consument hebben kunnen vaststellen en ook geen beperkingen ten aanzien van het verrichten van zijn werkzaamheden hebben kunnen duiden. Er bestaat geen aanleiding om te twifelen aan de juistheid van de conclusies van de psychiaters. De Commissie is dan ook van oordeel dat Verzekeraar op goede gronden mocht aannemen dat geen sprake is van arbeidsongeschiktheid als gevolg van een ziekte in de zin van de verzekeringsvoorwaarden. Klacht ongegrond.

Instantie: Geschillencommissie Financiële Dienstverlening

Datum uitspraak: 19-09-2019

Zaaknummer: GC 2019-709

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Mededelingsplicht geschonden voor sluiten van de verzekering. Geen recht op onverkorte uitkering op grond van artikel 7:930 lid 2 BW. Klacht ongegrond.

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Bij het afsluiten van een arbeidsongeschiktheidsverzekering in februari 2011 heeft Consument geen melding gemaakt van sinds haar puberteit jaarlijks terugkerende stemmingsklachten en een duidelijke klachtbeleving en hulpvraag in november 2010. Nadat Consument in verband met arbeidsongeschiktheid een beroep op de verzekering heeft gedaan heeft Verzekeraar zich tegenover Consument op het standpunt gesteld dat deze haar precontractuele mededelingsplicht bij het sluiten van de verzekering heeft geschonden en met terugwerkende kracht een uitsluitingsclausule voor psychische klachten opgenomen. Verzekeraar heeft Consument uitkering onthouden omdat de huidige klachten onder de uitsluiting vallen.

Commissie van Beroep verwerpt de aangevoerde klachten tegen het oordeel van de Geschillencommissie dat (1) Consument de hierover in het aanvraagformulier opgenomen vraag had moeten aankruisen, (2) een redelijk handelend verzekeraar deze uitsluiting had opgenomen en (3) Verzekeraar zich schuldig heeft gemaakt aan schending van de tweemaandstermijn van artikel 7:929 lid 1 BW.

De norm van een 'redelijk handelend verzekeraar' brengt niet mee dat het acceptatiebeleid van Verzekeraar volledig wordt getoetst op redelijkheid, maar slechts dat een zekere correctie kan worden aangebracht in gevallen dat de aspirant-verzekeringnemer niet behoefde te begrijpen dat het acceptatiebeleid van Verzekeraar afwijkt van dat van andere verzekeraars. Consument kan niet worden gevolgd in haar stelling dat Verzekeraar als redelijk handelend verzekeraar geen gevolgen mocht verbinden aan het niet meedelen van de klachten. Gesteld noch gebleken is dat andere verzekeraars op dit punt een ander acceptatiebeleid voeren.

Om op grond van artikel 7:930 lid 2 BW aanspraak te kunnen maken op onverkorte uitkering, dient voldaan te zijn aan twee cumulatieve voorwaarden. In de eerste plaats mag het niet-opgegeven feit geen enkele rol hebben gespeeld bij de daadwerkelijke verwezenlijking van het risico. In de tweede plaats mag het niet zo zijn dat Verzekeraar bij bekendheid met het niet-

opgegeven feit tot een ongunstiger oordeel zou zijn gekomen over de kans dat het risico zich op deze wijze zou verwezenlijken. Consument is er niet in geslaagd duidelijk te maken dat de door haar niet-vermelde winterdepressieklachten van geen belang zouden zijn geweest voor de beoordeling van het risico zoals zich dat heeft verwezenlijkt.

Instantie: Geschillencommissie Financiële Dienstverlening

Datum uitspraak: 19-09-2019

Zaaknummer: CB 2019-029

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging WIA-uitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen schending equality of arms. Geen kostenvergoeding rapport Instituut Psychosofia. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Beëindiging WIA-uitkering. Appellant wordt niet gevolgd in zijn stelling dat hij in deze procedure zonder benoeming van een onafhankelijke deskundige geen eerlijk proces krijgt. Uit het Korosec-arrest volgt niet dat het enkele feit dat rechters niet medisch deskundig zijn een reden is om aan te nemen dat er geen 'equality of arms' is. Het gaat erom dat betrokkene voldoende ruimte heeft gehad tot betwisting van de medische bevindingen van de verzekeringsartsen, bijvoorbeeld door zelf medische stukken in te dienen. Als de betrokkene (medische) stukken in het geding brengt, moet de bestuursrechter beoordelen of deze stukken een redelijke mogelijkheid vormen voor betrokkene om de bestuursrechter van zijn standpunt te overtuigen.

De rechtbank heeft met juistheid overwogen dat het verzekeringsgeneeskundig onderzoek dat aan het bestreden besluit ten grondslag ligt op zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden en tot een juiste conclusie heeft geleid.

Het door appellant ingebrachte rapport voldoet niet aan de vereisten in artikel 1 onder b Besluit proceskosten bestuursrechter en komt niet voor vergoeding in aanmerking.

Hoger beroepen slagen niet.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 12-09-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:3113

Zaaknummer: 17/7351 WIA-PV

Rechters: I.M.J. Hilhorst-Hagen

Wetsartikelen: 1 Besluit proceskosten

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. WIA-uitkering terecht geweigerd. In hoger beroep nauwelijks nieuwe informatie overgelegd. Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen twijfel aan juistheid FML. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Tussen partijen is in geschil of het UWV terecht heeft vastgesteld dat appellant met ingang van 1 juli 2014 geen recht heeft op een WIA-uitkering, omdat de mate van zijn arbeidsongeschiktheid minder is dan 35 procent. Wat appellant in hoger beroep over de medische grondslag van het bestreden besluit heeft aangevoerd is vrijwel gelijklopend aan zijn beroepschrift in eerste aanleg en vormt geen aanleiding om anders te oordelen dan de rechtbank heeft gedaan.

Zorgvuldig medisch onderzoek. Geen aanleiding voor twijfel aan de juistheid van de in de FML van 19 november 2014 vastgelegde belastbaarheid van appellant. Op basis van de beschikbare gegevens is voldoende gemotiveerd dat appellant op 1 juli 2014 op medische gronden naar objectieve maatstaven gemeten in staat moet worden geacht de door de arbeidsdeskundige bezwaar en beroep geselecteerde functies te vervullen.

Bevestiging aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 12-09-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:2990

Zaaknummer: 17/4961 WIA

Rechters: J.S. van der Kolk

Advocaten: S.G.C. van Ingen

RECHTSPRAAK

Ongevallenverzekering. Blijvende invaliditeit arm. Percentage juist vastgesteld (25 procent). Beroep op gezamenlijk overleg polisvoorwaarden niet redelijk. Afwijzing vordering (uitkering op basis van honderd procent invaliditeit).

Consument is door een ongeval blijvend invalide geraakt aan zijn arm. Verzekeraar heeft uitgekeerd op basis van 25 procent blijvende invaliditeit van de arm. Consument meent recht te hebben op een uitkering op basis van honderd procent blijvende invaliditeit van de arm, omdat Verzekeraar de mate van blijvende invaliditeit niet binnen twee jaar en in gezamenlijk overleg heeft vastgesteld. Hierin volgt de Commissie Consument niet. Niet is gebleken dat Consument zich tussentijds over de genoemde werkwijze heeft beklagd, terwijl hij hier wel een jaar voorafgaand aan de expertise over was geïnformeerd. Het medisch dossier biedt geen grondslag om uit te gaan van een hoger percentage blijvende invaliditeit.

Wel had Verzekeraar de voorwaarden moeten toepassen die bij aanvang van de verzekering golden en niet de gewijzigde voorwaarden (art. 6:233 aanhef en sub b BW). Consument betwist dat hij voorafgaand aan de wijziging van de verzekeringsvoorwaarden daarover is geïnformeerd en Verzekeraar heeft desgevraagd niet aangetoond dat hij Consument destijds over de wijziging van de Oude Voorwaarden heeft geïnformeerd. Vordering afgewezen.

Instantie: Geschillencommissie Financiële Dienstverlening

Datum uitspraak: 06-09-2019

Zaaknummer: GC 2019-656

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Afwijzing toekenning Wuv. Geen causaal verband tussen PTSS en overlijden vader. De depressieve stoornis staat niet op zichzelf, maar is een uitvloeisel/onderdeel van het oorspronkelijke (niet-causale) psychische beeld. Terughoudende toetsing (art. 61 Wuv). Beroep ongegrond.

Appellant heeft vijfmaal verzocht om de eerdere afwijzing van toekenningen op grond van de Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers (Wuv) te herzien. Zijn verzoeken zijn afgewezen op de grond dat bij appellant geen sprake is van ziekten en/of gebreken die redelijkerwijs in verband kunnen worden gebracht met het overlijden van zijn vader. Daartoe is overwogen dat uit de door appellant overgelegde informatie van zijn psycholoog en zijn huisarts weliswaar nog steeds blijkt van aan de oorlog te relateren psychische klachten, maar ook dat genoemde behandelaars de klachten eerst en vooral in verband brengen met de eigen oorlogservaringen en niet of nauwelijks met het overlijden van zijn vader.

Een door appellant ingeschakelde arts vermeldt wel dat bij appellant sprake is van een depressieve stoornis die redelijkerwijs het gevolg is van het omkomen van de vader, maar de Raad ziet hierin geen aanleiding om te twijfelen aan de juistheid van het standpunt dat verweerder heeft ingenomen. Eerder vastgestelde psychische klachten (PTSS-beeld) komen voort uit eigen oorlogservaringen. De geneeskundig adviseur van verweerder verklaart dat het medisch niet juist is om de depressieve stoornis van appellant te zien als een op zich staande stoornis met een andere oorzaak. De depressieve stoornis wordt weliswaar ingekleurd door het gemis van de vader, door het versterkt bezig zijn met zijn vader, maar de stoornis moet worden opgevat als een uitvloeisel/onderdeel van het oorspronkelijke (niet-causale) psychische beeld.

Op grond van artikel 61 Wuv heeft verweerder een discretionaire bevoegdheid. Terughoudende toetsing Raad. Voor een toekenning moet sprake zijn van een direct causaal verband tussen het omkomen van vader en de psychische klachten van appellant. Dat de PTSS van appellant als gevolg van de eigen oorlogsomstandigheden later gekleurd werd door het omkomen van vader maakt niet dat de psychische klachten daardoor zijn ontstaan. Dit blijkt

ook niet uit de overgelegde rapporten. Beroep ongegrond.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 05-09-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:2913

Zaaknummer: 19/1040 WUV

Rechters: A. Beuker-Tilstra

Advocaten: P. Lesquillier

Wetsartikelen: 61 Wuv

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Afwijzing toekenning Wubo. Wel getroffen door oorlogsgebeurtenissen, maar geen causaal verband tussen gebeurtenissen en psychische klachten. Beroep ongegrond.

Bij besluit van 9 augustus 1991, na bezwaar gehandhaafd bij besluit van 9 juni 1993, is aanvaard dat appellant is getroffen door oorlogsgebeurtenissen in de zin van de Wet uitkeringen burger-oorlogsslachtoffers 1940-1945 (Wubo). De gevraagde toekenningen zijn afgewezen op de grond dat appellant door de door hem meegemaakte oorlogsgebeurtenissen geen lichamelijk en/of psychisch letsel heeft opgelopen dat heeft geleid tot blijvende invaliditeit in de zin van de Wubo.

De Raad acht het bestreden besluit op grond van de advisering deugdelijk voorbereid en gemotiveerd. Op grond van de medische gegevens kan niet worden vastgesteld dat appellant psychische klachten heeft die aan de oorlogsgebeurtenissen in het kader van de Wet uitkeringen vervolgingsslachtoffers 1940-1945 (Wuv) of de Wubo kunnen worden toegeschreven.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 05-09-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:2919

Zaaknummer: 18/4561 WUV

Rechters: A. Beuker-Tilstra

Advocaten: A. Bierenbroodspot

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Toekenning IVA-uitkering. Datum juist vastgesteld. Uit overgelegde medisch gegevens blijkt niet dat eerder sprake is van een onafgebroken periode van 104 weken arbeidsongeschiktheid. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Bij besluit van 21 april 2016 heeft het UWV appellant met ingang van 16 april 2016 een IVA-uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA) toegekend. Daarbij is uitgegaan van 19 april 2014 als eerste arbeidsongeschiktheidsdag. Deze dag is juist vastgesteld.

Het UWV heeft in de in hoger beroep ingebrachte medische informatie terecht geen aanleiding gezien zijn besluit te wijzigen. De verzekeringsarts bezwaar en beroep wordt gevolgd in zijn standpunt dat geen reden is om aan te nemen dat appellant wegens zijn jichtklachten vanaf 2008 gedurende een onafgebroken periode van 104 weken arbeidsongeschikt zou zijn geweest. Pas sinds 2014 onder behandeling van een reumatoloog en ook niet gebleken van langdurig voorgeschreven medicatie. Ook blijkt niet dat appellant eerder een uitgebreide psychologische of psychische behandeling heeft ondergaan. De aangevallen uitspraak wordt bevestigd.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 05-09-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:2939

Zaaknummer: 17/4322 WIA

Rechters: J.P.M. Zeijen, T. Dompeling en M.E. Fortuin

Advocaten: M.J.H.H. Fuchs en A. van den Os

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. WGA-loonaanvullingsuitkering terecht beëindigd. Het medisch onderzoek door de verzekeringsartsen van het UWV is voldoende zorgvuldig geweest en de beperkingen van appellant zijn juist vastgesteld. Voldoende gemotiveerd dat de in de geselecteerde functies voorkomende belasting de belastbaarheid van appellant niet overschrijdt en dat appellant in staat moet worden geacht deze functies te vervullen. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 04-09-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:2903

Zaaknummer: 17/5427 WIA

Rechters: S. Wijna

Advocaten: R. Akkaya

RECHTSPRAAK

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Schending mededelingsplicht bij aangaan verzekeringsovereenkomst. Consument had behoren te begrijpen dat schouder- en heupklachten als gevolg van hypermobiliteit relevant zijn voor de risicobeoordeling door de verzekeraar. Geen uitkering onder de verzekering.

Arbeidsongeschiktheidsverzekering. Consument heeft bij de aanvraag van haar arbeidsongeschiktheidsverzekering een verkorte gezondheidsverklaring ingevuld, bestaande uit drie vragen. Ze heeft de drie vragen met 'Nee' beantwoord. Naar aanleiding van een latere arbeidsongeschiktheidsmelding, heeft Verzekeraar na onderzoek geconcludeerd dat één van de vragen met 'Ja' had moeten worden beantwoord en dat Consument haar mededelingsplicht niet was nagekomen. Hij heeft vervolgens een uitsluitingsclausule op de polis geplaatst.

Op grond van het medisch dossier neemt de Commissie als vaststaand aan dat Consument voor de aanvraag van de verzekering al bekend was met diverse klachten van het houdings- en bewegingsapparaat, en wel met name aan de rechterschouder en -heup. Zij is daarvoor ook behandeld door huisarts en specialist. De Commissie is van oordeel dat Consument vraag 2 van de verkorte gezondheidsverklaring, waarin onder meer gevraagd wordt of zij in de laatste vijf jaar een arts/specialist heeft geraadpleegd voor (chronische) spier- en/of gewrichtsklachten, met 'Ja' had moeten beantwoorden. Zij zou dan een uitgebreide gezondheidsverklaring hebben moeten invullen en in de bijlage daarbij hebben moeten aangeven dat zij schouder- en heupklachten heeft bij een vastgestelde hypermobiliteitsproblematiek. Nader medisch onderzoek zou dan de voor het beroep van verpleegkundige ernstige klachten van het houding- en bewegingsapparaat hebben laten zien.

Een redelijk handelend verzekeraar zou een uitsluitingsclausule hebben geplaatst. Mogelijk zou de verzekering in het geheel niet zijn afgesloten. De in 2008 geldende GAV-richtlijnen (versie 2007) geven aan dat indien sprake is van twee of meer 'grotere' clausules een afwijzing kan worden overwogen. De vordering van Consument (uitkering onder de verzekering) is afgewezen.

Instantie: Geschillencommissie Financiële Dienstverlening

Datum uitspraak: 30-08-2019

Zaaknummer: GC 2019-621

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Weigering WIA-uitkering. Psychische klachten. Geselecteerde functies juist vastgesteld. Door appellant overgelegde gegevens geven geen aanleiding tot twijfel aan juistheid conclusies verzekeringsarts. Geen deskundigenbericht. Immateriële schadevergoeding in verband met overschrijden redelijke termijn. Overige (vertragings)schade niet aangetoond. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Psychische klachten. Onderzoek verzekeringsarts (FML) en arbeidsdeskundige (geselecteerde functies). Op basis van drie geselecteerde functies met hoogste lonen is 4,59 procent arbeidsongeschiktheid vastgesteld. Na informatie Parnassia is dit percentage bijgesteld naar 7,08 procent. WIA-uitkering is geweigerd omdat appellant minder dan 35 procent arbeidsongeschikt is.

Gebrek besluit artikel 3:2 Awb hersteld door hoorzitting in aanwezigheid van de verzekeringsarts na wijzen tussenvonnis. Het arbeidsongeschiktheidspercentage is vervolgens vastgesteld op 5,41 procent. Appellant heeft geen medische informatie overgelegd waaruit blijkt dat een beperking aan de FML moet worden toegevoegd. De rechtbank heeft het bestreden besluit vernietigd maar houdt de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand.

In de door appellant ingebrachte (medische) gegevens wordt geen aanleiding gezien deze conclusie van de verzekeringsarts bezwaar en beroep voor onjuist te houden. Omdat geen twijfel bestaat over de juistheid van de beoordeling door het UWV, wordt geen aanleiding gezien voor het raadplegen van een onafhankelijke deskundige. De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak en kent een immateriële schadevergoeding toe van € 500 wegens overschrijding van de redelijke termijn.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 28-08-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:2940

Zaaknummer: 17/5270 WIA

Rechters: D. Hardonk-Prins

Advocaten: J. Nijssen en W. de Rooy-Bal

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor zware mishandeling. Het slachtoffer krijgt € 15.000 aan immateriële schadevergoeding toegewezen wegens het ernstig lichamelijk letsel (oogkasbreuk, jukbeenbreuk, ziet dubbel).

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 19-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:4225

Zaaknummer: 05/840409-18

Rechters: G. Noordraven, L.C.P. Goossens en S.H. Keijzer

Advocaten: W.M.L. van Koningsveld

Wetsartikelen: 302 Sr en 36f Sr

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Beëindiging ANW. Deugdelijke medische grondslag. Geselecteerde functies zijn geschikt. Niet aannemelijk dat appellant door de gestelde kleurenblindheid een wezenlijke beperking heeft voor het verrichten van arbeid. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 19-09-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:3023

Zaaknummer: 18/2031 ANW

Rechters: M.A.H. van Dalen-van Bakkum

Advocaten: S. Aytemur

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor jarenlang seksueel misbruiken van zijn dochter. Het slachtoffer wordt een immateriële schadevergoeding van € 20.000 toegewezen wegens het misbruiken van zijn overwicht als vader en de kwetsbaarheid van het slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 13-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:7555

Zaaknummer: 10/811009-19

Rechters: A.M.G. van de Kragt, G.A. Bouter-Rijksen en H. Dunsbergen

Advocaten: S.E. de Geus

Wetsartikelen: 244 Sr, 245 Sr, 248 Sr en 36f Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Wielrenner komt ten val na manoeuvre van medewielrenner tijdens training. Hij verzoekt voor recht te verklaren dat de medewielrenner geheel, dan wel voor meer dan vijftig procent aansprakelijk is voor zijn geleden en te lijden schade. De rechtbank oordeelt dat het verzoek niet geschikt is voor de deelgeschilprocedure wegens het gebrek aan onderbouwing van de schadeposten en de noodzaak tot nadere bewijslevering.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 13-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:4134

Zaaknummer: C18/191622 HA RK 19-32

Rechters: J.E. Wichers

Advocaten: G. Loman en mr. M.F. Mooibroek

Wetsartikelen: 1019w Rv en 1019z Rv

RECHTSPRAAK

Moeder en halfzus van overledene vorderen verbod uitzending van documentaire over zijn leven en wat heeft geleid tot zijn dood (suicide by cop). Daarnaast vorderen zij immateriële schadevergoeding. De rechtbank wijst de vorderingen af. Het belang van de moeder en halfzus weegt niet op tegen het belang om met medewerking van andere nabestaanden een documentaire te maken over het leven van een jongen wiens dood in alle kranten heeft gestaan, en is dus niet onrechtmatig.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 10-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:7357

Zaaknummer: C/13/671983 / KG ZA 19-944

Rechters: R.A. Dudok van Heel

Advocaten: P.C. Schouten, A. Chr Alberdingk Thijm en E.H. Janssen

Wetsartikelen: 10 lid 2 EVRM, 6:162 BW en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Herziening vastgestelde datum arbeidsongeschiktheid naar aanleiding van nader advies verzekeringsarts UWV nadat blijkt dat onjuiste peildatum is gehanteerd. SVB niet gebonden aan eerdere feitelijke vaststelling. Afwijzing aanvraag nabestaandenuitkering. Bevestiging aangevallen uitspraak.

Bij besluit van 27 april 2005 heeft de SVB de nabestaandenuitkering van appellante op grond van de Algemene nabestaandenwet (ANW) beëindigd met ingang van 1 augustus 2005, omdat haar jongste kind de leeftijd van 18 jaar had bereikt. Voor het geval appellante 45 procent of meer arbeidsongeschikt was, verzocht de SVB haar contact op te nemen.

Aanvraag nabestaandenuitkering in 2015. Bij besluit van 5 maart 2015 is de arbeidsongeschiktheid arbitrair vastgesteld op 3 april 2005. Echter, toen bleek dat in het besluit van 5 maart 2015 een onjuiste peildatum was gehanteerd, heeft de SVB het UWV verzocht om een nadere onderbouwing van de stelling dat appellante (reeds) vanaf 3 april 2005 arbeidsongeschikt moest worden geacht. Na deze tweede adviesrondes (UWV verzekeringsarts) is de arbeidsongeschiktheid arbitrair vastgesteld op 1 januari 2010. Hiermee voldoet appellante niet aan de vereisten voor een nabestaandenuitkering (art. 14 lid 1 aanhef en onder b ANW).

Zorgvuldig onderzoek door de verzekeringsarts bezwaar en beroep. De medische informatie ondersteunt de stelling van de verzekeringsarts bezwaar en beroep dat er in 2005 geen sprake was van arbeidsbeperkingen als gevolg van ziekte of gebrek. Verder blijkt uit de informatie van de huisarts van gewrichtsklachten (niet eerder dan) vanaf 2010.

De SVB is niet gebonden aan de datum van arbeidsongeschiktheid zoals vastgesteld in het besluit van 5 maart 2015. Vaste rechtspraak: formele rechtskracht van het besluit ziet enkel op tot stand gebrachte rechtsgevolgen en niet ook feitelijke en juridische oordelen. Ook geen strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, de aanvraag is bij beide besluiten afgewezen.

De Raad bevestigt de aangevallen uitspraak.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 05-09-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:2965

Zaaknummer: 17/4873 ANW

Rechters: M.A.H. van Dalen-van Bekkum

Advocaten: R.C. Breuls en M. Sturmans

Wetsartikelen: 14 ANW

RECHTSPRAAK

Socialezekerheidsrecht. Dagloon juist berekend. Uitgangspunt is tijdvak voor aanvang wachttijd. Als arbeidsongeschiktheid 104 weken onafgebroken voortduurt en tijdens deze periode verslechtert dan wel andere ziektebeelden optreden, dan verschuift het refertekader niet. Geen beroep op het vertrouwensbeginsel. Afwijzing verzoek om schadevergoeding. Geen overschrijding van de redelijke termijn.

Instantie: Centrale Raad van Beroep

Datum uitspraak: 21-08-2019

ECLI: ECLI:NL:CRVB:2019:2869

Zaaknummer: 18/3237 WIA

Rechters: E. Dijt, J.S. van der Kolk en M.E. Fortuin

Advocaten: M.J.H.H. Fuchs

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Letsel na val bij aanhouding door de politie. Verzoeker verzoekt Achmea (verzekeraar Politie Rotterdam) te gelasten haar verplichtingen na te komen en de door verzoeker geleden schade te vergoeden. De rechtbank wijst het verzoek af, omdat niet blijkt dat de onderhandelingen in een impasse verkeren of dat Achmea weigert te onderhandelen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 26-07-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:4426

Zaaknummer: C/05/341946 / HA RK 18-172

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen

Advocaten: E.C.H. van Loosbroek en E.P. Ceulen

Wetsartikelen: 1019w Rv

RECHTSPRAAK

Conclusie procureur-generaal (1965). Kelderluik-arrest. In cassatie wordt opgekomen tegen het oordeel van het hof op de gronden dat a) het slachtoffer vóór het ongeval het openstaande luik heeft opgemerkt en b) van de chauffeur-verkoper in redelijkheid niet kon worden gevergd nog andere veiligheidsmaatregelen te treffen. De procureur-generaal concludeert tot verwerping van het cassatieberoep, omdat de chauffeur-verkoper het keldergat voldoende had moeten barridaceren ofwel sluiten.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-11-1965

ECLI: ECLI:NL:PHR:1965:AB7079

Zaaknummer: No. 9885

Rechters: Van Oosten

Wetsartikelen: 1403 lid 3 BW (oud)

RECHTSPRAAK

Een uitzendkracht van de gemeente Amsterdam maakt seksueel misbruik van een 11-jarige jongen en geeft hem illegaal vuurwerk waardoor hij ernstig gewond raakt. De gemeente vergoedt de schade van de jongen en zijn ouders, neemt hun vorderingen over en zoekt verhaal op de werknemer en het uitzendbureau. De rechtbank oordeelt dat de werknemer aansprakelijk is. Het uitzendbureau is niet aansprakelijk. Zij heeft in de contractuele verhouding tot de gemeente een ruimere dan de wettelijke aansprakelijkheid aanvaard, maar deze gaat niet zo ver dat deze schade daar onder valt.

Een uitzendkracht van uitzendbureau Unique is uitgezonden naar een kinderboerderij in de gemeente Amsterdam. De werknemer heeft daar een 11-jarig jongetje seksueel misbruikt en in ruil daarvoor aan hem geld en zwaar illegaal vuurwerk gegeven. De gemeente Amsterdam heeft de volledige schade vergoed van zowel het jongetje als zijn ouders. De gemeente heeft hun vorderingen overgenomen en zoekt in deze procedure verhaal op de werknemer en op het uitzendbureau. De rechtbank oordeelt dat de werknemer, zoals hij zelf ook erkent, aansprakelijk is voor de geleden schade wegens seksueel misbruik. Met betrekking tot het vuurwerkongeval stelt de rechtbank voorop dat het *condicio since qua non*-verband aanwezig is. Ook kan dit aan de werknemer worden toegerekend gelet op het feit dat het illegaal vuurwerk betrof, het jongetje 11 jaar oud was en niemand aanwezig was bij het ontsteken. Ook is er geen sprake van eigen schuld. De werknemer is dus aansprakelijk op grond van artikel 6:162 BW. Met betrekking tot de aansprakelijkheid van het uitzendbureau overweegt de rechtbank dat het uitzendbureau in de contractuele verhouding tot de gemeente een ruimere dan de wettelijke aansprakelijkheid heeft aanvaard, maar deze niet zo ver gaat dat deze schade daar onder valt. De vordering worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 02-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:6893

Zaaknummer: C/13/653076 / HA ZA 18-861

Rechters: R.H.C. Jongeneel

Advocaten: G.C. Endedijk en J. Streefkerk

Wetsartikelen: 6:170 BW, 6:162 BW, 6:106 BW, 6:107 BW en 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Huurders vorderen onder meer immateriële schadevergoeding wegens ernstige gebreken aan huurwoning. Het hof wijst de vordering af, omdat huurders onvoldoende hebben onderbouwd dat aan hun zijde sprake is van een ‘aantasting in de persoon’ (art. 6:106 BW). De enkele omstandigheid dat sprake was van ernstige gebreken aan het gehuurde is onvoldoende. Ook de medische problemen van een van de huurders is onvoldoende, omdat niet is gebleken dat deze veroorzaakt zijn door of samenhangen met de gebreken aan de huurwoning.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 01-10-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:3593

Zaaknummer: 200.225.640_01

Rechters: I.B.N. Keizer, M.G.W.M. Stienissen en H.K.N. Vos

Advocaten: B.H. Vader en M.W. Dieleman

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

werknemer/Securitas Beveiliging B.V.

Arbeidsrecht. Vordering uit hoofde van artikel 7:658 BW afgewezen. Ongeval tramconducteur door botsing tussen twee trams. Werkgever stelt dat hij door het geven van instructies en training aan zijn zorgplicht heeft voldaan. Werknemer heeft dat onvoldoende gemotiveerd betwist.

Feiten

Werknemer is op 1 januari 2010 bij Securitas Beveiliging B.V. (hierna: 'Securitas') in dienst getreden. Securitas heeft werknemer ter beschikking gesteld aan de RET te Rotterdam. In 2010 is werknemer betrokken geraakt bij een arbeidsongeval. De tram waarin werknemer die dag werkzaam was en die stilstond, werd aan de achterzijde aangereden door een andere tram. Werknemer viel daardoor op de grond. Hij is vervolgens medisch behandeld. Met ingang van 22 juli 2012 is werknemer volledig arbeidsongeschikt. Securitas heeft op 28 april 2014 het UWV om toestemming verzocht om de arbeidsovereenkomst met werknemer op te zeggen wegens langdurige arbeidsongeschiktheid. Die toestemming is door het UWV gegeven, op basis waarvan Securitas de arbeidsovereenkomst heeft opgezegd. Werknemer heeft in eerste aanleg gevorderd voor recht te verklaren dat Securitas aansprakelijk is voor de gevolgen die werknemer ondervindt van het ongeval dat in 2010 heeft plaatsgevonden en Securitas onder meer te veroordelen tot betaling van schadevergoeding, nader op te maken bij staat. Bij het bestreden vonnis heeft de kantonrechter de vordering van werknemer afgewezen. Tegen dit oordeel keert werknemer zich in hoger beroep.

Oordeel

Werknemer heeft aangevoerd dat de kantonrechter ten onrechte heeft overwogen dat er in rechte van uit moet worden gegaan dat Securitas aan haar zorgplicht heeft voldaan en jegens werknemer niet aansprakelijk en schadeplichtig is in de zin van artikel 7:658 lid 2 BW. Het hof volgt werknemer daarin niet. Indien een werknemer bij de uitoefening van zijn werkzaamheden schade heeft geleden dan is de werkgever op grond van artikel 7:658 BW

aansprakelijk, tenzij, voor zover hier van belang, hij aantoont dat hij de in lid 1 van deze bepaling bedoelde zorgverplichtingen is nagekomen. Op grond van de hoofdregel van artikel 150 Rv rust daarom op Securitas de stelplicht en zo nodig de bewijslast dat zij haar zorgverplichtingen als bedoeld in artikel 7:658 lid 1 BW is nagekomen. Securitas heeft – gemotiveerd en met stukken onderbouwd – gesteld dat zij als werkgever aan haar zorgplicht jegens werknemer, als bedoeld in artikel 7:658 BW, heeft voldaan en dat zij dan ook niet aansprakelijk is voor het onderhavige ongeval. Securitas is van mening dat zij door het geven van instructies en training gericht op het voorkomen van schade als gevolg van de (plotselinge) bewegingen van de tram, heeft voldaan aan haar zorgplicht. De genomen maatregelen vormen weliswaar geen absolute waarborg dat zich geen incident zal voordoen, maar dat wordt ook niet van de werkgever verwacht. Werknemer heeft het voorgaande niet (althans niet gemotiveerd) bestreden, hetgeen zeker in hoger beroep van hem verwacht had mogen worden. Integendeel, werknemer heeft (bij monde van zijn raadsman ter comparitie in eerste aanleg) zelf gesteld dat dit ongeval niet voorkomen had kunnen worden en dat niet kan worden gezegd wat Securitas anders of meer had kunnen doen. Ook het hof ziet niet wat Securitas in dit geval anders of meer had kunnen doen. Anders dan werknemer heeft betoogd, betekent het voorgaande niet dat aan hem de last is opgelegd te bewijzen dat Securitas niet (volledig) aan haar zorgplicht heeft voldaan. De stelplicht en zo nodig de bewijslast dat zij aan haar zorgplicht heeft voldaan, rust op Securitas. Nu Securitas gemotiveerd en onderbouwd heeft gesteld dat zij aan haar zorgplicht heeft voldaan, lag het op de weg van werknemer dat standpunt gemotiveerd te bestrijden. Dat heeft werknemer niet (gemotiveerd) gedaan. Het hof verenigt zich met het oordeel van de kantonrechter in r.o. 5.4 van het bestreden vonnis en maakt (ook) dit oordeel tot het zijne. De conclusie is dat het bestreden vonnis dient te worden bekrachtigd en dat werknemer zal worden veroordeeld in de kosten van het hoger beroep, met inbegrip van de nakosten en wettelijke rente als gevorderd.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 01-10-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:2502

Zaaknummer: 200.256.126/01

Rechters: P.M. Verbeek, F.R. Salomons en J. van der Kluit

Advocaten: D.M. Gouweloos en A. Aksu

Wetsartikelen: 7:611 BW en 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Aansprakelijkheid assurantietussenpersoon. Het hof oordeelt dat de assurantietussenpersoon FBA tekort is geschoten in zijn zorgplicht. FBA had er in beginsel eind 2005 niet mee kunnen volstaan de lopende stop-lossverzekering over te sluiten zonder te onderzoeken of Mazzelshop zich ervan bewust was dat de verzekering niet geschikt was voor een onderneming met elf werknemers (begin 2006 nog slechts drie), haar moeten wijzen op het alternatief van een conventionele verzekering en aan te bieden dat alternatief te onderzoeken.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 01-10-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:8000

Zaaknummer: 200.191.225/01

Rechters: H. de Hek, W.P.M. ter Berg en G. van Rijssen

Advocaten: A.J. Welvering en H. Lebbing

RECHTSPRAAK

Kind steekt gordijn in brand. Hierdoor is schade aan het gebouw ontstaan (vergoed door opstalverzekeraar) en zijn kosten gemaakt omdat de zorginstelling tijdelijk een ander onderkomen moest vinden (gaat in onderhavige procedure met name om dit bedrag). Eigen schuld zorginstelling? De rechtbank oordeelt dat er geen continu feitelijk toezicht op het kind was en in zoverre sprake is van vijftig procent eigen schuld aan de zijde van de zorginstelling. De overige vijftig procent van de schade moeten de ouders dragen.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 25-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2019:5380

Zaaknummer: C/01/343286 / HA ZA 19-132

Rechters: C.M. Zandbergen

Advocaten: A.B. Noordhof en J.E.G. Joosten

Wetsartikelen: 6:169 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

werkneemster/Modehuis Lobith B.V.

Arbeidsrecht. Ontslag op staande voet niet rechtsgeldig. Werkgever heeft geen enkele onderbouwing – laat staan bewijs – gegeven van een aan het ontslag op staande voet ten grondslag gelegde dringende reden. Voorschot op billijke vergoeding en gefixeerde schadevergoeding van € 7.774 bruto toegewezen.

Feiten

Werkneemster is op 1 april 2019 in de functie medewerkster bij Modehuis Lobith B.V. in dienst getreden. In een brief van 1 augustus 2019 heeft Modehuis Lobith werkneemster laten weten dat haar contracturen, vanwege een negatieve beoordeling van de werkprestaties van werkneemster, zouden worden gewijzigd van gemiddeld 36 uur per week naar gemiddeld 0 tot 16 uur en dat op de gewerkte uren het minimumloon zal worden toegepast. Op 5 augustus 2019 is werkneemster op staande voet ontslagen, omdat werkneemster de geheimhouding zou hebben geschonden door zich negatief over Modehuis Lobith uit te laten. Op 14 augustus 2019 heeft Modehuis Lobith het ontslag ingetrokken. In een e-mail van 15 augustus 2019 heeft de gemachtigde van werkneemster laten weten niet in te stemmen met de intrekking van het ontslag op staande voet. Werkneemster vordert in kort geding onder meer betaling van achterstallig loon over de maanden juli en augustus en betaling van een voorschot op de billijke vergoeding en gefixeerde schadevergoeding ad € 10.000 netto.

Oordeel

Loonvordering

De kantonrechter oordeelt dat de loonvordering van werkneemster voor toewijzing gereed ligt. Het verweer van Modehuis Lobith dat de arbeidsomvang en het loon in de brief van 1 augustus 2019 zijn verminderd kan niet slagen. Anders dan door Modehuis Lobith is gesteld komt haar niet de bevoegdheid toe om eenzijdig de arbeidsomvang en/of de hoogte van het loon te verminderen respectievelijk te verlagen. Gesteld noch gebleken is dat aan de vereisten van artikel 7:613 BW, dat onder bijzondere omstandigheden de mogelijkheid biedt tot eenzijdige

wijziging van arbeidsvoorwaarden over te gaan, is voldaan.

Voorschot op vergoedingen

Het ontslag op staande voet is blijkens de brief van 5 augustus 2019 gegeven omdat werkneemster de geheimhouding zou hebben geschonden door zich negatief over Modehuis Lobith uit te laten. Werkneemster heeft de juistheid van die stelling betwist. Modehuis Lobith heeft ter zake van het gemaakte verwijt geen enkele onderbouwing gegeven, laat staan bewijs geleverd. Derhalve is niet aannemelijk dat dit ontslag in een bodemprocedure stand zal houden, nog daargelaten dat het werkneemster door Modehuis Lobith gemaakte verwijt, als dat al vast zou komen te staan, in de gegeven omstandigheden waarbij Modehuis Lobith eenzijdig de urenomvang heeft verminderd en het loon heeft verlaagd, naar voorlopig oordeel, geen dringende reden oplevert die een ontslag op staande voet rechtvaardigt. Daarmee is de grondslag voor het toekennen van de gefixeerde schadevergoeding als ook een billijke vergoeding gegeven. Een (voorschot op de) vergoeding wegens onregelmatige opzegging zal worden toegewezen, nu geen opzegtermijn in acht is genomen. Nu in de arbeidsovereenkomst een tussentijds opzegbeding is opgenomen acht de kantonrechter het waarschijnlijk dat in de bodemprocedure een vergoeding zal worden toegewezen die gelijk is aan het bedrag van het loon over de tijd dat de arbeidsovereenkomst nog zou hebben geduurd als regelmatig was opgezegd. Een bedrag ad € 3.274,19 bruto wordt toegewezen. Gelet op alle omstandigheden van het geval, waaronder de forse mate van verwijtbaarheid aan de zijde van Modehuis Lobith en het ontbreken van enige valide reden om de arbeidsovereenkomst tussentijds op te zeggen, acht de kantonrechter het waarschijnlijk dat in de bodemprocedure een billijke vergoeding van ten minste € 4.500 bruto zal worden toegekend. Dit bedrag wordt eveneens bij wijze van voorschot toegewezen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 23-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:4271

Zaaknummer: 7991370 \ VV EXPL 19-110

Rechters: E.W. de Groot

Advocaten: A. Wiltink

Wetsartikelen: 7:613 BW, 7:677 BW, 7:678 BW en 7:681 BW

RECHTSPRAAK

Verzoek tot schadevergoeding wegens overschrijden wettelijke beslistermijn door de rechtbank. De rechtbank acht het verzochte bedrag van € 250 aan immateriële schadevergoeding billijk wegens het feit dat verzoeker langer in onzekerheid verkeerde dan nodig was en de overschrijding heeft bijgedragen aan een langere vrijheidsbeneming.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 19-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:7866

Zaaknummer: C/10/580153 / FA RK 19-7026

Rechters: M. Fiege, M.C. Woudstra en B.E. Dijkers

Advocaten: M.C. Bekkerin

Wetsartikelen: 35 Wet Bopz

RECHTSPRAAK

werkneemster/Stichting Pensioenfonds Notariaat en De Brauw Blackstone Westbroek N.V.

Arbeidsrecht. Werkneemster die voldeed aan de vereisten voor het ontvangen van een arbeidsongeschiktheidspensioen, maar haar verzoek pas na tien jaar indiende bij het pensioenfonds, komt niet met terugwerkende kracht alsnog voor die uitkering in aanmerking.

Feiten

Werkneemster werkte vanaf 1987 bij De Brauw Blackstone Westbroek N.V (hierna: De Brauw) als kandidaat-notaris. Zij bouwde daarbij pensioenaanspraken op bij Stichting Pensioenfonds Notariaat (hierna: SNP). De Brauw heeft werkneemster per 6 januari 2003 afgemeld bij SNP vanwege het verstrijken van het eerste ziektejaar. Op 24 februari 2003 heeft De Brauw SNP nader geïnformeerd over de arbeidsongeschiktheid van werkneemster, met overlegging van het besluit van UWV. Met een ontslagvergunning heeft De Brauw werkneemster op grond van haar twee jaar durende arbeidsongeschiktheid per 1 maart 2004 ontslagen. Bij brief van 4 november 2003 heeft SNP werkneemster kenbaar gemaakt dat een melding in verband met arbeidsongeschiktheidspensioen gedaan moest worden binnen twee maanden na afmelding bij SNP. Nadat De Brauw na navraag van werkneemster op 4 januari 2014 contact op heeft genomen met SNP, berichtte SNP aan werkneemster dat nooit een aanvraag voor een arbeidsongeschiktheidspensioen is ingediend door werkneemster en dat een aanvraag indienen niet meer mogelijk was omdat werkneemster op grond van het pensioenreglement deelnemer dient te zijn op het moment van indienen. Bij brief van 2 november 2017 heeft SNP aan werkneemster medegedeeld dat het bestuur het eerder genomen besluit handhaaft, maar uit coulanceoverwegingen alsnog overgaat tot toekenning van een arbeidsongeschiktheidspensioen en premievrijstelling met ingang van 1 januari 2009. Werkneemster vordert onder meer veroordeling van SNP en De Brauw om haar met terugwerkende kracht te brengen in de positie waarin zij had behoren te verkeren (of tot medewerking daarvan) als haar arbeidsongeschiktheidspensioen en premievrijstelling bij arbeidsongeschiktheid vanaf 6 januari 2003 wel op juiste wijze zouden zijn uitgevoerd.

Oordeel

Het geschil ten aanzien van SNP spitst zich toe op de vraag of SNP is gehouden ook arbeidsongeschiktheidspensioen over de periode 6 januari 2003 tot 1 januari 2009 toe te kennen. Werkneemster heeft pas na tien jaar een aanvraag ingediend. Zij heeft daarmee SNP de mogelijkheid ontnomen om zelf te beoordelen of zij toentertijd gehouden was om tot uitkering van het arbeidsongeschiktheidspensioen over te gaan en gedurende tien jaar de arbeidsongeschiktheid te monitoren. Dat De Brauw SNP reeds op 6 januari en 24 februari 2003 heeft geïnformeerd over de arbeidsongeschiktheid van werkneemster en het oordeel van UWV heeft toegestuurd, maakt het voorgaande niet anders. SNP heeft dan ook terecht vanwege de te late aanvraag terugwerkende kracht aan de arbeidsongeschiktheidsuitkering onthouden. Daarbij geldt dat zij coulancehalve alsnog terugwerkende kracht heeft toegepast vanaf 1 januari 2009. Conclusie is dan ook dat werkneemster niet heeft voldaan aan de vereisten van het reglement en daarom thans niet meer in aanmerking komt voor een uitkering van het arbeidsongeschiktheidspensioen met terugwerkende kracht. Dat onbetwist is gebleven dat zij op dat moment in 2003 volgens het UWV volledig arbeidsongeschikt was, maakt het voorgaande niet anders. De vorderingen jegens De Brauw zijn verjaard en worden daarom afgewezen, aangezien werkneemster reeds op 4 januari 2004 door het e-mailbericht van De Brauw wist dat zij de aanvraag moest indienen en dat het pensioen wellicht niet met terugwerkende kracht zou worden toegekend.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 16-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:6780

Zaaknummer: 7478477 CV EXPL 19-1800

Rechters: L. van Berkum

Advocaten: H.M.J. van den Hurk, B.S. Hagemann, J.W. de Bruin en A. Mazreku

Wetsartikelen: 3:310 BW

RECHTSPRAAK

Politieagenten vorderen immateriële schadevergoeding wegens bedreiging door gedaagde. De rechtbank wijst de vordering af, omdat er geen sprake is van lichamelijk of geestelijk letsel. Ook is onvoldoende gebleken van een aantasting van de eer en goede naam of een aantasting in de persoon op andere wijze die smartengeld rechtvaardigt.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 21-08-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:8286

Zaaknummer: 7447797 CV EXPL 19-112

Rechters: S.W.S. Kiliç

Advocaten: J.W.F. Overtoom en A.W. Hoogland

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Letsel na botsing tussen twee auto's op de snelweg. Verzoeker verzoekt te bepalen dat Allianz (WAM-verzekeraar achteroprijder) gehouden is de schade te vergoeden en een voorschot toe te kennen. De rechtbank wijst de verzoeken af, omdat het verzoek en de grondslag niet nader geconcretiseerd zijn en niet blijkt dat Allianz de onderhandelingen heeft willen frustreren.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 23-07-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:4489

Zaaknummer: C/05/340930 / HA RK 18-147

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen

Advocaten: S. Demirtas en H.A. Kragt

Wetsartikelen: 1019w Rv

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Letsel na val in tuincentrum. Verzoekster verzoekt te beslissen dat Intratuin aansprakelijk is voor het ongeval en de schade te vergoeden. De rechtbank wijst de vordering af, omdat de door verzoekster gestelde toedracht (vroegtijdig sluiten schuifdeur) van haar val niet is komen vast te staan (gebrek aan getuigen of ander bewijs).

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 16-07-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:4491

Zaaknummer: C/05/341798 / HA RK 18-165

Rechters: K. van Vlimmeren-van Ommen

Advocaten: D.K. Baas en L.C. Faber

Wetsartikelen: 1019w Rv, 6:162 BW en 6:174 BW

RECHTSPRAAK

CGI Nederland B.V./werknemer

Arbeidsrecht. Werkgever heeft niet de juiste procedure gevolgd voor een beoordeling, en de inhoud van een functioneringsverslag is achteraf gewijzigd. Communicatie over slechter functioneren van werknemer leidt tot verstoorde arbeidsverhouding. Ontbinding g-grond toegewezen. Verzoek om billijke vergoeding afgewezen, omdat niet kan worden gezegd dat de gedragingen van de werkgever ernstig verwijtbaar zijn geweest.

Feiten

Werknemer is met ingang van 1 april 1998 in dienst getreden bij CGI Nederland B.V. (hierna: CGI) in de functie van Principal Business Consultant. Gezien de harde eis van voldoende declarabel zijn, heeft een onvoldoende beoordeling binnen CGI na enkele jaren tot gevolg dat gestreefd zal worden naar beëindiging van het dienstverband wegens onvoldoende functioneren. De afgelopen jaren heeft werknemer steeds een beoordeling ‘voldoende’ gekregen. Vanaf eind 2016 krijgt hij echter een onvoldoende beoordeling. Eind 2016 heeft werknemer ontdekt dat iemand iets heeft gewijzigd in het opgeslagen functioneringsverslag van 2015 en hij heeft daarover door middel van een klacht opheldering van werkgever geëist. Uit een interne bezwaarprocedure die is gevolgd blijkt dat CGI met betrekking tot de laatste beoordeling in 2017 niet de juiste procedure heeft gevolgd. CGI verzoekt ontbinding van de arbeidsovereenkomst wegens een verstoorde arbeidsverhouding.

Oordeel

De aard van de functie van werknemer is zo veel mogelijk declarabel te zijn. Het is dan ook niet onredelijk dat CGI er bij werknemer op mag rekenen en erop aandringt dat hij zich ten volle inzet om zo veel mogelijk declarabele werkzaamheden te verrichten. Gelet op de aard van de functie heeft werknemer er niet zonder meer op mogen vertrouwen dat hij aan de eisen voldeed, in een periode dat hij steeds minder extern declarabel was geweest, temeer omdat CGI herhaaldelijk bij werknemer expliciet heeft benadrukt dat er sprake moet zijn van meer

declarabele inzet. Vooropgesteld wordt dat een wijziging achteraf van de zijde van werkgever in een overigens door werknemer en werkgever goedgekeurd functioneringsverslag volstrekt niet toegestaan en ontoelaatbaar is. Van een groot hooggekwalificeerd automatiseringsbedrijf als CGI mag bovendien worden verwacht dat zij als geen ander zorgdraagt voor een zorgvuldig en sluitend werkend systeem van verslaglegging zodanig dat een verslag na accordering niet meer kan worden aangepast. Zowel werknemer als CGI heeft niet kunnen achterhalen wie dit heeft gedaan en evenmin wat de oorspronkelijke tekst is geweest en wat daaraan mogelijk is veranderd. Er kan niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld dat het door een medewerker opzettelijk is gebeurd om de (rechts)positie van werknemer te schaden. Wel is begrijpelijk dat een dergelijk voorval leidt tot grote verontwaardiging bij werknemer en dat hij verlangt dat het grondig wordt onderzocht en zo nodig wordt rechtgezet. CGI heeft de klachten van werknemer serieus opgevat en ook zorgvuldig getracht deze op te lossen. Werknemer is actief geweest om de klacht onder de aandacht te houden. In combinatie met de bovengenoemde discussie omtrent de druk op werknemer om meer extern declarabel te werken gingen de posities en argumenten van partijen elkaar zodanig tegenwerken dat dit is geëscaleerd waardoor de verhoudingen uiteindelijk, zoals beide partijen vinden, ernstig en ook duurzaam verstoord zijn geraakt. Herplaatsing van werknemer is niet aan de orde reeds omdat hij te kennen heeft gegeven dat hij niet meer bij CGI wil werken. De kantonrechter wijst het verzoek van CGI toe en ontbindt de arbeidsovereenkomst per 1 september 2018 wegens de ernstige verstoorde arbeidsverhouding (g-grond). Aan de kant van CGI zijn fouten gemaakt, maar nu de verstoring van de arbeidsverhouding voornamelijk is ontstaan door de wijze waarop beide partijen ter zake van hun tegengestelde belangen over en weer met elkaar hebben gecommuniceerd en op elkaar hebben gereageerd, kan niet worden gezegd dat de gedragingen van CGI ernstig verwijtbaar zijn geweest. De door werknemer verzochte billijke vergoeding wordt niet toegewezen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 28-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:4416

Zaaknummer: 6715881 HA VERZ 18-14

Rechters: M.C.J. Heessels

Advocaten: E.C. van Fenema en E.L. Pasma

Wetsartikelen: 7:671b lid 2 BW, 7:671c lid 1 BW, 7:669 lid 1 BW en 7:669 lid 3 sub g BW